

Historia

Data dodania: 0000-00-00 00:00:00

Link: <https://leczna.pl/aktualnosci/historia>

Pierwsze wzmianki historyczne o Łęcznej pochodzą z 1252 r., jednakże przełom w życiu osady nastąpił w roku 1462 kiedy to Zbigniew z Łęcznej sprzedał swoją rodzową wieś rodzinie Tęczyńskich. Już w pięć lat później - dokładnie 7 stycznia 1467 r., Jan z Tęczyna, kasztelan krakowski, uzyskał od Kazimierza Jagiellończyka przywilej na lokację miasta na prawie magdeburskim.

Wraz z aktem lokacyjnym miastu nadano królewski przywilej na organizowanie dwóch jarmarków. W 1582 r. kolejni właściciele Łęcznej, Firlejowie, uzyskali od króla Stefana Batorego przywilej na dwa następne jarmarki, na Boże Ciało, w czerwcu, i na św. Mikołaja, w grudniu. Dzięki królewskim przywilejom oraz korzystnemu położeniu na ruchliwym szlaku handlowym w kierunku Rusi i Litwy nastąpił szybki rozwój miasta, którego nie powstrzymały groźne pożary nękające je w XVI w.

W pierwszej połowie XVII w. Łęczna przeżywała okres najwyższego rozkwitu. Jego właścicielem był wówczas podkomorzy lubelski Adam Noskowski, który w 1647 r. u króla Władysława IV wystarał się o przywilej na trzy nowe jarmarki. W tym czasie powstało wiele budowli murowanych istniejących do dziś (mansionaria, kościół, synagoga).

Na łęczyńskie targi ściągало wtedy tysiące sprzedawców, kupców i pośredników nawet z najdalszych krain - z Rosji, Niemiec, Austrii, ziem Królestwa Polskiego. Obroty sięgały zawrotnych wówczas milionowych sum. Targi, rozwój przestrzenny miasta, okazałe budownictwo (zamek, ratusz, kamienice rynku), zwiększająca się stale liczba mieszkańców sprawiły, że miasto rozwinęło się w silny ośrodek miejsko-handlowo-rzemieślniczy i to na skalę krajową.

Regres w życiu miasta zapoczątkowały wojny nękające Rzeczpospolitą Polską od połowy XVII wieku, a także epidemie (1693 - kiedy wymarli prawie wszyscy mieszkańcy i 1710 - gdy wybuchła epidemia dżumy). Co prawda w 1723 roku Łęczna uzyskała nowe przywileje targowe i przeniesiono tu nawet z Lublina targi na konie i bydło, ale rozwój miasta uległ zatrzymaniu.

W XIX w., na skutek upadku Rzeczypospolitej, walk niepodległościowych, wytyczenia nowych dróg handlowych i linii kolejowych, które ominęły Łęczną oraz kolejnych pożarów, które w latach 1846 i 1881 r. zniszczyły całą zabudowę centrum, jarmarki łęczyńskie straciły swój międzynarodowy charakter, a Łęczna już nie powróciła do dawnej świetności.

W XX wieku Łęczna była jednym z wielu wegetujących na Lubelszczyźnie miasteczek o charakterze rolniczo-handlowym. Pierwsze wzmianki o prawdopodobnym występowaniu pokładów węgla kamiennego na Lubelszczyźnie pojawiły się w 1938 r. w publikacjach profesora Jana Samsonowicza. W latach 60-tych po badaniach geologów odkryto je w rejonie Łęcznej. W 1975 roku w pobliżu miasta, w Bogdance, podjęto budowę pierwszej w Lubelskim Zagłębiu Węglowym "pilotującej" kopalni, a Łęczną wytypowano na stolicę powstającego Zagłębia. Plany w tej mierze były zachwycające. Rozpoczął się nowy etap w dziejach miasta i dziś Łęczna stała się ponaddwudziestotysięcznym miastem.

Od stycznia 1999 r. Łęczna po raz pierwszy w historii została siedzibą powiatu.